

Oslavy 700 let Ohnišť'an

Konečně to vypuklo.....!!

Začal den 11.srpna 2018. Ráno bylo jako vymalované a protože den před tím konečně – po dlouhé době – sprchlo, tak i vzduch byl dýchatelnější.

Začali jsme se všichni scházet u Hasičského domu, tak abychom mohli v 9 hodin vyrazit a prožít onen dlouho očekávaný den – Oslavy 700. výročí založení obce a 3. Sjezd rodáků. Tak dlouho jsme se na tento den připravovali, že jsme byli až nervózní a připravovali se na to, že něco určitě nevyradíme.

Ráno jsme se scházeli jako „vrabci z Čech“.

Potom naši milí hasiči svým nástupem vlastně vše odstartovali. Do čela nastoupil vlajkonoš, za hasiče se zařadili Huberti, potom Zetor-klub a fotbalisté. Za nimi se připojili další účastníci.

Ještě se před hasiče postavila dechová hudba Májovanka a před ně naklusal koník s kočárem a ohnišťanským praporem. Do kočáru nastoupila paní starostka a také k sobě pozvala mne. Byl to pro mne velký zážitek! S koněm jsem nejela už aspoň sedmdesát let, ale taky jsem měla pocit studu, že já se vezu, zatím co ostatní jdou pěšky.

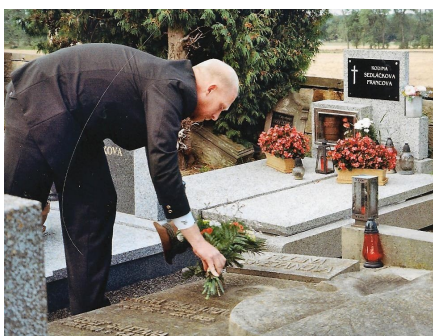
Musela jsem svou pozornost brzy upřít jinam, protože všechny romantické pocity šly stranou a to v momentu, kdy kapela začala hrát. Kůň se vyplašil a začal jakýsi svůj vlastní pochod – lépe řečeno – taneček.

Dojeli jsme k pomníku Padlých, kde pan místostarosta položila květiny a starostka vzdala hold všem padlým ohnišťanským hrdinům z 1. a 2. světové války.

Potom jsme pokračovali v cestě na hřbitov, kde na nás čekaly „duše“ stovek pohřbených Ohnišťáků.

I zde byly položeny panem místostarostou květiny a to k pomníku uprostřed hřbitova. Ani na dva významné ohnišťanské rodáky nebylo zapomenuto! Na hrob pana profesora Františka Smetany položil květinovou vzpomínku pan Štěpán Tobolka a na hrob monsignora ThDr. Josefa Hanuše paní Lenka Čápoová.

Ohnišťáci se nachystali opravdu důsledně! Na plotě domu č.p.82, kde bydlí Všetěčkovi, byla nalepená velká sedmistovka! Paní starostku to přímo dojalo!

Průvod se dal opět do pohybu – teď už k místu celého konání – na fotbalové hřiště. Májovanský bubeník zavířbloval a kůň spustil zase svůj tanec!

Dojeli jsme na hřiště, kde čekala spousta dalších Ohnišťáků i hostů. Májovanka ještě asi hodinku hrála, všichni účastníci se pozdravili, políbili a usadili se.

Teď se ukázalo, jak úžasnou investicí byl onen velký krytý altán! Je třeba toto připomenout, protože on tam taky jen tak nevyrostl sám od sebe, ale celá řada lidí se na tom podílela, mnoho hodin se tam odpracovalo a mnoho peněz za to obec zaplatila. Ale, nebyly to rozhodně vyhozené peníze! Téměř vše zajistil a neúnavně tuto stavbu hnal kupředu zastupitel pan Jan Bucek.

V 11 hodin nastoupila k mikrofonu paní starostka. Ohnišťanské slavnosti prohlásila za zahájené a zavzpomínala na mnoho událostí a situací, které byly v oněch připomenutých dobách důležité – více či méně! Ale, všechny dohromady vlastně tvoří historii našeho domova.

Také upozornila, že vše, co je možné o naší vsi zjistit, jsem sepsala do knihy, kterou si tam zájemci mohou koupit.

Hned nato vystoupil dětský sbor Oháječek, který pod vedením svého sbormistra – paní Hany Mejdrové – zazpíval a zklidil velký aplaus.

Po celou tuto dobu pracovala přímo horečně cateringová firma, která zajišťovala jídlo a pití všeho druhu včetně zmrzliny a prodávaly se různé upomínkové předměty. Předně – každý účastník dostal na dřevu vypálené závěsné logo této události. Prodávaly se hrníčky, trička a čepice s ohnišťanským znakem, pohlednice Ohnišťan, propisovací tužky, pamětní medaile, kalendáře, pexeso a ona, již zmíněná kniha. Do tohoto dne se objevovali stále noví a noví hosté, přátelé a rodáci. Také tu byli vidění žijící ohnišťanští exstarostové – pánové Milan Pešta, ing.Kopáč a pan Zummer.

Pak to najednou mezi lidmi zašumělo „Zuzana – Zuzana je tady“! Každý se snažil ji vidět, jen ona sama se schovávala! No, já ji vyfotila a tady vám ji ukáži. Ano, herečka Zuzana Bydžovská,

kteřá se tu sice nenarodila, ale přijížděla sem se svou babičkou, paní Boženou Bydžovskou rozenou Janderovou. Tak ji tu máme tak trochu jako svou. Přijela se svým otcem MSDr. Zdeňkem Bydžovským. Ten se tu skrýval jako dítě se svou matkou – Boženou, když otce zatkl a popravilo gestapo. Zdeněk s námi chodil jeden rok do zdejší školy.

Ještě chci také říci, že asi nejstarší účastníci byla 93 letá paní Zdeňka Havlíková rozená Slavíková, původně z čísla popisného 36.

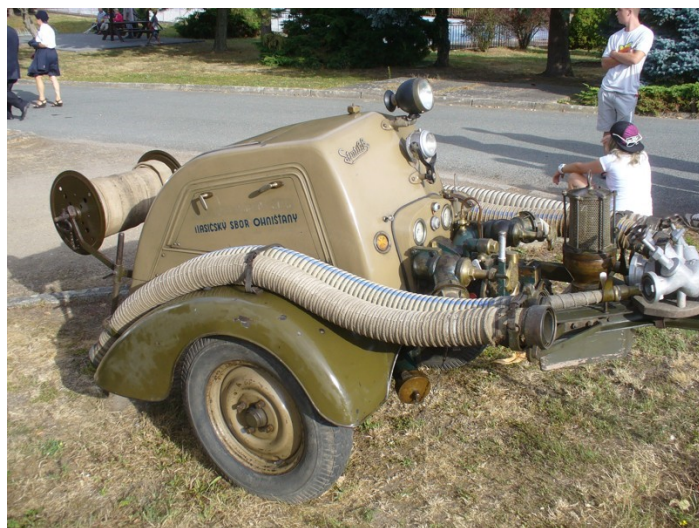
Ještě společné foto účastníků pochodu:

Současně v těchto chvílích „žily“ tyto slavnosti i na jiných místech obce. Na návsi umístil pan Šimurda všechnu obecní techniku, kterou používá k údržbě pořádku ve vsi.

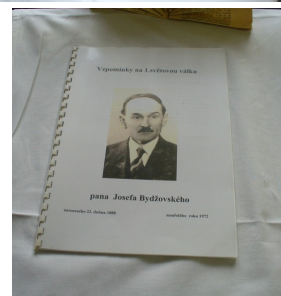
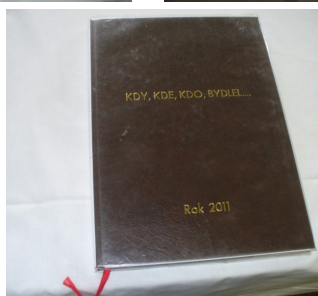
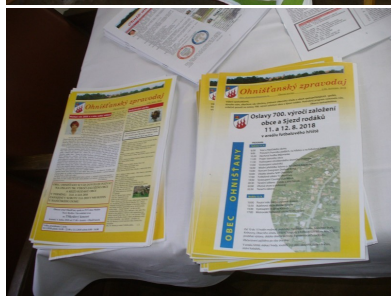
V Hasičském domě byla výstava hasičské techniky a různých dokumentů a fotografií ze 135. leté činnosti SDH a tam se střídali hasiči připraveni podat jakékoliv informace.

V Obecní hospůdce na sále vystavovali Huberti své trofeje.

Zároveň tam informovala paní Syřišťová o práci Klubu důchodců a Babince. Také tam byly vystaveny všechny písemnosti, které jsem sepsala o historii Ohnišťan a o různých událostech, o kterých informoval po devět let Ohnišťanský zpravodaj.

Odpoledne pokračovalo vystoupením Sokolníků.

Chci také připomenout, že všechno zdejší dění do mikrofonu komentoval pan Čáp. Naprosto s přehledem – přímo profesionálně!

Klub Ohnišťanských dam přispěl k programu tohoto dne módní přehlídkou. Naše ženy si řekly, že vždycky vystupují buď jako čarodějnice nebo se potí při vaření a že se jednou ukáží v plné parádě. Ve spolupráci s půjčovnou šatů z Kozojídek připravily přehlídku šatů společenských a satebních. A bylo to opravdu moc pěkné! Diváci to přivítali bouřlivě a s velkým aplausem! Ale, opět se chybička vloudila! Tuto přehlídku neměl kdo provázet slovem, protože majitelka půjčovny se nedostavila. V poslední chvíli vše zachránila paní starostka. Popadla mikrofon, všechno dění na molu uvedla a chovala se tak, jako profesionální moderátorka! A přitom sama ještě některé modely předváděla!

Moc jim to všem slušelo a byly to opravdové manekýnky. Doprovázeli je i manekýni a těm klukům to také moc slušelo! Úplně mě brněly dlaně od potlesku!

Potom nastoupila kapela Kantoři a proběhlo fotbalové utkání.

Hasiči se prezentovali předvedením hasičského zásahu.

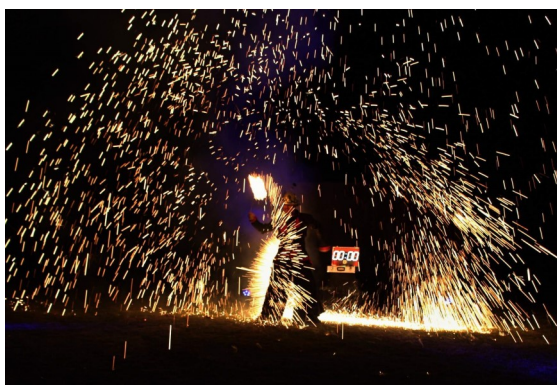
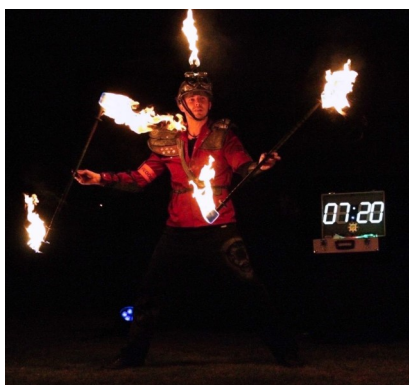
Večer pokračoval Country- klubem Měník .

Následující taneční zábavu hudbou doprovázela kapela „Fanda a jeho banda“.

V pozdním večeru měl být odpálen ještě ohňostroj. Pro ono nelítostné sucho, které letos celé léto panuje, však krajský úřad všechny ohňostroje zakázal. Ale, pořád byla připravena Ohnivá show. A prý byla dokonalá a efektní, že si nikdo ani na ohňostroj nevzpomněl. Píši – „prý“ – protože to už jsme my starší – byli doma.

Za to jsem byla jako jediná z přípravného výboru – v neděli v kostele, kde pan farář Rousek sloužil mši za všechny zemřelé Ohnišťáky. Bylo to mimořádně dojemné, duchovní a řekla bych, že přímo nezapomenutelné!

Po obědě program na hřišti pokračoval. Velkému zájmu se těšila Bublinová show a vystoupení dixielendové skupiny.

Ještě jeden snímek dětského sborečku

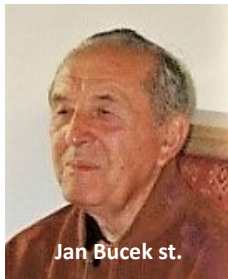
Závěrem bych chtěla za sebe i za svou sestru, která tu také byla a je jí 89 let, říci toto: Všem, kdo se přípravami těchto oslav zabýval, je třeba vyslovit veliký obdiv a ještě větší dík! Kdo dokázal do tohoto dne zapadnout, dalo mu to mnoho! Pociť naprosté sounáležitosti a duševního uspokojení. Každý, kdo s dnem splynul, cítil, že ví, kam patří. Kdo toto nedokázal a viděl jenom nedostatky – jeho chyba! Ten kladný pocit byl přímo uzdravující!

Josef Hanuš

František Neumann

Jan Bucek st.

Anna Růžicková - Vlasta Ludvíková

Příznám se vám, že jsem občas mrkla „nahoru“ a hledala jsem obličej pana Josefa Hanuše, pana Františka Neumanna a pana Jana Bucky st. – ohnišťanských kronikářů. Sice jsem je nezahlédla, ale pokud se na nás dívali a oni se určitě dívali, pak jejich výrazy byly určitě plné úsměvů, souhlasu a pochopení!

Pak tam byli určitě namačkání členové rodů Bydžovských, Suchardových, Rosůlkových, Kyselových, Nízkých, Mejdrů, Sedláčkových a dalších. Ti všichni tam byli zcela určitě v těchto chvílích s námi! Cítila jsem je!

Přála bych si, aby se tato slova stala mementem pro další generace a při vzájemném setkávání lidí – v míru a v obyčejné lidské pokoře!

Bože, děkuji ti, že jsem toto všechno mohla ještě prožít!!

Lidmila Štraufová

Upozorňujeme, že pokud má ještě někdo zájem o publikaci „700 let Ohnišťan“, zbývá ještě několik výtisků na obecním úřadě. Možno zakoupit za 120 Kč za kus.

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Příloha Ohnišťanského zpravodaje č. 36. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan, další fotky Lenka Čápková, Eva Jiříčková, Věra Koželuhová, Václav Mašinda